

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: LILLE EDITH.

Citation: Aakjær, Jeppe: "LILLE EDITH.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid74597/facsimile.pdf>
(tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Den Kamp, I rejste for Hyttens Kaar,
den fører I helt for os alle.
Skal Lykken trives i Danmarks Gaard,
maa Fordommens Stenmure falde!
Lad Hjorten knejse bag Pigtraadsnot,
lad Lehnshjordsfasanen sig svinge —
men Manden har dog en større Ret,
og Retfærd en videre Vinge.

14/5 1914.

LILLE EDITH.

DER var i den Time, hvor Ax og Rør
sig sænker mod Aftenrød:
et legende Barn kom til min Dør
saa ændrende glad og sød.

Og Løkkernes Ynde saa fyldigsort
nedringled paa Axlen frit,
og Blikket, saa kandisbrunt og stort,
omsvævede skjælnsk og blidt.

Hun smuttede ind og ud igjen,
som Straalen gennem et Glar,
imens en vimrende Hundehvalp
hun løftede op og bar.

Hun legede ned ad min Trappesten
med Blomster og Hund og ait;
hun legede under den Rosengren
paa trinde, fjedrende Barneben.
Da midt under Legen hun faldt!

Hvoriledes? hun rejser sig ikke op!
Hun løfter ej Haanden mer;
det sprælske Knæ og den lille Krop
nu ligger saa tungt som Ler.

— Du elskede lille Edith-Sjæl,
som vied til Sorg mit Hus,
end staar der Spor af din Barnehæl
herudfor i mit Grus.

Du lille Straale fra Livets Vaar,
hvi havde du al den Hæst?
— En Straale kommer, en Straale gaar,
og ingen kan holde den fast.

Du gled tilbage mod Dybets Favn
til Solen, der sendte dig ud.
De *Vise* strides om Solens Navn,
de *Grædende* kalder den: Gud.

6/5 1914.

BRYLLUP.

DU var ung, du var frisk som den vaarløgte Blæst,
naar den stryger langs pløjede Kjør,
du var smidig i Kast, og en Yngling i Spring,
og din Latter laa rede og nær.

Og du fór paa dit Hjul langs de stenslagne Spor,
mere rapt end den spejdende Ravn,
og du skrev os en Saga om Seighed og Mod,
mens Udholdenhed kroned dit Navn.

Du tog Bøssen fra Knag, blev en Jæger med Lyst,
stolpred hjem under Fuldmaanens Skjær,
mens i Natten du lytted til Regnskovens Fløjt
højt til Vejrs over Barndommens Kjør.

Da jeg traf dig som Mand, da jeg vandt dig som Ven,
og dit Venskab blev uden en Sprag,
intet Falsk i dit Blik, ingen Svig i din Mund
ingen Rønning fra Ord eller Sag.